

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ:

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање*

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Универзитет у Бањој Луци, Сенат Универзитета у Бањој Луци, одлука број:
02/04.3.2268-17/17 од 28.09.2017. године

Ужа научна/умјетничка област:

Ловство

Назив факултета:

Шумарски факултет, Универзитет у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају

1 (један)

Број пријављених кандидата

2 (два)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

11.10.2017, дневни лист „Глас Српске“ и званична интернет страница Универзитета
у Бањој Луци, Конкурс број: 01/04-02.2911/17

Састав комисије:

Наставно-научно вијеће Шумарског факултета на X сједници одржаној 20.09.2017.
именовало је Комисију за писање извештаја у саставу:

- a) др Дане Марчета, доцент Шумарског факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Коришћење шумских ресурса, предсједник
- б) др Владимир Ступар, доцент Шумарског факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Силвиекологија, члан
- в) др Владимир Малетић, редовни професор Шумарског факултета Универзитета „Св. Кирил и Методиј“ у Скопљу, ужа научна област Ловство, члан

Пријављени кандидати

1. Игор Трбојевић, доктор еколошких наука,
2. Бране Злокапа

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Игор (Мирјана и Драго) Трбојевић
Датум и мјесто рођења:	05.09.1977. Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	<ul style="list-style-type: none"> - Природно-математички факултет, Бања Лука; - Основна школа «Ћирило и Методије» Бања Лука; - Војска Републике Српске
Радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none"> - Виши лаборант
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	<ul style="list-style-type: none"> - Интервентни тим (ИТ) за велике звијери – Замјеник вође тима. Интервентни тим формиран од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске; - International Union for Conservation of Nature (IUCN/SSC Specialist group-Large Carnivore Initiative for Europe); - European Mammal Society – Societas Europaea Mammologica – Национални координатор за израду Атласа сисара Европе и Босне и Херцеговине; - International Association for Bear Research and Management (IBA); - Еколошко истраживачко друштво, ЕИД (Бања Лука)

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Природно-математички факултет
Звање:	Дипломирани еколог
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2008 године.
Просјечна оцјена из цијelog студија:	8.03
Постдипломске студије:	
Назив институције:	-
Звање:	-
Мјесто и година завршетка:	-
Наслов завршног рада:	-
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	-
Просјечна оцјена:	-
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Универзитет у Београду, Биолошки факултет, Београд
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Београд, 2016 године
Назив докторске дисертације:	Дистрибуција, статус и исхрана вука (<i>Canis lupus L.</i> , 1758) на територији Босне и Херцеговине
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Доктор наука - еколошке науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Оригинални научни рад у водећем научном часопису међународног значаја (члан 19, став 7):

1. Smeraldo, S., Febbraro, M.D., Ćirović, D., Bossoa, L., Trbojević, I., Russoa, D. (2017). Species distribution models as a tool to predict range expansion after reintroduction: A case study on Eurasian beavers (*Castor fiber*). Journal for Nature Conservation, 37,12-20. (Impact factor: 2.220)

Кратак приказ рада: Модели дистрибуције врста (SDMs) могу пружити важне информације за фазу праћења реинтродукције идентифицирајући главна подручја која ће највјеројатније бити колонизирана од стране реинтродукованих врста. Користили смо SDM како бисмо идентификовали потенцијалну дистрибуцију евразијских даброва (*Castor fiber*) реинтродукованих у Србију и Босну и Херцеговину у раздобљу од 2004. до 2006. године, након што су у прошлости изумирли од претјераног лова. Модели су такођер кориштени за

провођење анализе недостатака за процјену степена заштите националних мрежа за потенцијално ширење популације. Удаљености од хидрографске мреже, шумске шупљине, главни водотоци и пољопривредна земљишта били су главни фактори који су утицали на изведбу модела. Процјењујемо да прикладно станиште обухвата 14,0% (31 000 km²) од читавог истраживаног подручја. У Србији, у 2004-2003 даброви су проширили свој распон са просјечном брзином колонизације од $70,9 \pm 12,8$ km/годишње (средња вриједност ± СД). Само 2,89% и 9,72% дабрових погодних станишта леже унутар националне мреже заштићених подручја Босне и Херцеговине и Србије. Открили смо нова потенцијална подручја у којима ће се даброви вјероватно насељити у близкој будућности, савјетујући где треба бити усредоточено даљње праћење. Такођер смо идентификовали подручја ниске прикладности, а на која би требало бити усмјерен одговарајући менџмент (управљање) како би се ту побољшали услови, као и важна подручја која су изван граница националних мрежа, а где би се требала осигурати заштита.

Број бодова: 3,6 (12x0,30)

2. Trbojević, I., Ćirović, D. (2015). Sexual dimorphism and population differentiation of the wolf (*Canis lupus*) based on morphometry in the Central Balkans. North-Western Journal of Zoology, 12(2): 349-355. (Impact factor: 0.539)

Кратак приказ рада: Претходно описане морфолошке и генетичке разлике вучије популације у региону централног Балкана су биле тестиране кориштењем морфолошких карактеристика. Морфометријске анализе полног диморфизма и популационе различитости Динарско-Балканске популације вука у регији централног Балкана су базиране на пет параметара екстерне морфологије и тјелесне масе. Укупно је прикупљено 128 вукова са 35 локалитета из три популације (Босне и Херцеговине, источне Србије и западне Србије) који су укључени у анализу. Адултни мужјаци централног Балкана су били значајно тежи (студент тест $t = 4.931$, $p < 0.000$), дужи (HBL $t = 4.060$, $p < 0.000$; TL $t = 2.141$, $p < 0.035$; EL $t = 4.152$, $p < 0.000$) и виши у раменом појасу ($t = 4.152$, $p < 0.000$) од адултних женки. Није било значајне разлике између полова у величини уха ($t = 1.870$, $p < 0.065$). Полни диморфизам у субадулата (узраста од 6 до 9 мјесеци) није пронађен. Канонијска дискриминациони анализа морфометријских података показала је да три популације имају различитости, „источна“ (источна и западна Србија) и „западна“ субпопулација (Босна и Херцеговина). Наши резултати подржавају хипотезу да је ријека Дрина баријера и да раздваја популације у централном Балкану на теже и веће вукове из Босне и Херцеговине и мање и лакше вукове из Србије. Очигледна стална различитост популације Динарско-Балканских вукова на „источну“ и „западну“ субпопулацију може бити важна у конзервационој и управљачкој стратегији специјално на прекограницном нивоу.

Број бодова: 12

3. Djan, M., Maletić, V., Trbojević, I., Popović, D., Veličković, N., Burazerović, J., Ćirović, D. (2014). Genetic diversity and structuring of the grey wolf population from the Central Balkans based on mitochondrial DNA variation. Mammalian Biology, 79, 277-282. (Impact factor: 1.478)

Кратак приказ рада: Динарско-Балканска популација сивог вука је граница између великих преосталих источно Европских и углавном истребљене западно Европске популације. Током неколико задњих деценија били су свједоци опоравка западно Европске популације вука. Значајна генетичка варијација је већ забиљежена код Балканске популације вука, али није урађена ригорозна генетичка детерминација њеног централног дијела. Циљеви овог

истраживања је било утврдити генетичку разноликост базирано на секвенцима варијабилности mtDNA, закључити могуће структурирање популације, пронаћи генетички сигнал могуће популационе експанзије или уског грла и процјенити филогенетску позицију популације сивог вука из централног Балкана. Шест хаплотипова је детектовано, од којих су три пронађени једино у региону Балкана. Ти хаплотипови припадају обема хаплогрупама претходно детерминисаним у Европи. На основу наше анализе секвенци mtDNA, Динарско-Балканска популација вука је вертикално подјељена на „западну“ (Хрватска и Босна и Херцеговина) и „источну“ субпопулацију (Србија и Македонија). Ниједан од резултата не подржава претпоставку о популационој експанзији. Умјесто тога, значајно позитивне вриједности од Tajima's D и Fu's Fs сугеришу недавно уско грло. Добијени подаци могу бити корисни у проматрању у којој мјери генетски базен с Балкана приноси новооснованој популацији у западној Европи.

Број бодова: 3,6 (12x0,30)

Оригинални научни рад у научном часопису међународног значаја (члан 19, став 8):

1. Šnjegota, D., Đan, M., Veličković, N., Stefanović, M., Trbojević, I., Ćirović D. (2015). Genetic variability and population structure of grey wolf (*Canis lupus*) from Bosnia & Herzegovina. Balkan Journal of Wildlife Research, 2, 7-12.

Кратак приказ рада: Досдашње анализе варијабли секвенце mtDNA контролног региона (CR) за популацију сивог вука из Босне и Херцеговине је открило велику варијабилност и одсуство у популационој структури. Због ограничene информативности од CR mtDNA, извршене су додатне анализе популацијске генетске структуре и варијабилности примјеном високих полиморфних генетских маркера. Примјењени су микросателити како би се истражио ниво генетске варијабилности и генетске структуре популације. Осамнаест микросателита је било кориштено у укупном узорку од 20 вукова са различитих локалитета широм Босне и Херцеговине. Проматране вриједности основних генетских параметара показале су висок ниво генетске варијабилности ($H_o = 0,66$; $H_e = 0,76$), слично као и остale популације којој припадају Динарско-Балканска популација сивог вука. Анализа софтвером STRUCTURE је показала различитост у два генетска кластера. Ти су резултати важни за будуће процјене и планове управљања које ће користити конзервационе групе.

Број бодова: 3 (10x0,30)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (члан 19, став 9):

1. Trbojević, I. (2016). Distribucija vuka (*Canis lupus* L., 1758) u Bosni i Hercegovini. Glasnik Šumarskog fakulteta Univerziteta u Banjoj Luci, 25, 41-49.

Кратак приказ рада: Вук (*Canis lupus* L., 1758) је врста копненог сисара која је у прошлости насељавала цијели европски континент, док је данас њен ареал смањен на источну и југоисточну Европу, са спорадничним појављивањем малих популација у западној Европи, на Иберијском и Апенинском полуострву. Вук има различит статус заштите у Босни и Херцеговини. У Републици Српској је незаштићен, док у Федерацији Босне и Херцеговине има статус ловостајем заштићене врсте. Покретање систематских истраживања екологије ове предаторске врсте на простору Босне и Херцеговине представља један од императива. За анализу дистрибуције прикупљено је 1013 појединачних налаза на територији цијеле Босне и Херцеговине, од чега 737 одстријење јединке и 276 предација на домаћим животињама. Дистрибуција и релативна густина вука у БиХ је приказана на УТМ (MGRS) мрежи са величином квадрата (јединицом) од 10x10 km. Вук је регистрован у 196 квадрата УТМ мреже

(19600 km²). Највећа густина вучије популације се налази на сјеверним дијеловима Динарског масива. Прикупљени подаци говоре да је врста широко распрострањена, углавном у брдском и планинском појасу. Његов ареал обухвата шумовите пределе брдског и планинског појаса (централни и источни дио БиХ – 71,43%; јужни медитерански – 16,33% и западни дио – 7,65%), док се само спорадично среће (4,59%) у низијским дијеловима Посавине (сјевер Босне и Херцеговине) и у планинском појасу у зонама изнад горње шумске границе.

Број бодова: 6

2. Trbojević, I., Trbojević, T. (2016). Distribution and population growth of Eurasian beaver (*Castor fiber* Linnaeus, 1758) in Bosnia and Herzegovina 10 years after reintroduction. Glasnik Šumarskog fakulteta Univerziteta u Banjoj Luci, 25, 51-60.

Кратак приказ рада: Дабар је семиакватични сисар који настањује прикладне водотокове и водене површине обрасле богатом мочварном вегетацијом дрвенастих и зељастих врста. Некада је настањивао велике водене површине од сјевера до југа европског копна, али почетком 20. вијека опстало је само 6 аутохтоних међусобно изолованих популација. Разлог који је довео до потпуног нестанка евразијског добра у Босни и Херцеговини је идентичан као и у остатку Европе – прекомјеран лов, а постоји више разлога за изложеност ове врсте константном и високом ловном притиску: вјеровања у љековита својства појединачних дијелова тијела (првенствено жлијезде *castor sacs*), кориштења продуката те жлијезде у козметичке сврхе (користи се и даље у производњи парфема), квалитета крзна, као и даброво месо чију је конзумацију дозвољавала црква у вријеме поста (карактеристично за подручје Босне и Херцеговине, Србије, Хрватске и Македоније). Захваљујући акцијама реинтродукције добра на некадашња станишта широм Европе почетком 21. вијека, дабар је поново присутан на ширем простору. Даброви су први пут у Босну и Херцеговину реинтродуктовани 2005. и 2006. године, чиме је Босна и Херцеговина постала 26 европска земља у којој је извршена реинтродукција добра са циљем поновног успостављања његових популација. Реинтродукцијом добра на простор Босне и Херцеговине, он је постао заштићена врста. У периоду од 2009. до 2016. године, прикупљено је укупно 964 података о присуству даброва на подручју Босне и Херцеговине. Тренутно на територији Босне и Херцеговине је регистровано минимално 43 породице и 8 индивидуа (самаџа). Како су просјечно уочаване три јединке по породици, на мјестима где су регистроване породице, реална бројност би могла бити око 140 јединки.

Број бодова: 6

Научни рад на скупу међународног значаја, штампан у ћелини (члан 19, став 15):

1. Šnjegota, D., Đan, M., Veličković, N., Popović, D., Trbojević, I., Obreht D., Ćirović, D. (2014). Genetic variability of grey wolf (*Canis lupus*) population in Bosnia and Herzegovina. 3rd International Symposium of Hunting, „Modern aspects of sustainable management of game populations“, Zemun-Belgrade, Serbia. (pp. 144-148)

Кратак приказ рада: У раду главни циљ истраживања је било одредити генетичку варијабилност популације сивог вука из Босне и Херцеговине базирано на секвенцима варијабилности mtDNA контролног региона. Узорци мишићног ткива су прикупљени од 17 јединки сивог вука. Укупна DNA је издвојена и парцијални фрагменти митохондријске

kontrolne regije su amplificirani i sekventovani. Konačna dužina sekvenci u skupu podataka bila je 283 bp, među kojima je 10 varijabilnih položaja (9 parsimonijskih informativnih mesta i 1 singleton varijabilno mjesto). Uкупno je otvoreno četiri haplotipa iz populacije sivog vuka iz Bosne i Hercegovine. Razlichitost haplotipova je $h=0.625\pm0.083$, nukleotidna razlichitost $\pi=0.012$, dok je prosечan broj nukleotidnih razlika $j/k = 3.515$. Jedan haplotip je pokazao visoku frekventnost (52.9%), jedan srednju frekventnost (35.3%) i dva haplotipa su bili rijetki i pronađeni samo kod po jedne indvidue (5.9% svaka). Mismaš (neusklađenost) distriбуciona analiza pokazala je statistički значајну девијацију из нулте хипотезе да се проматрани подаци уклапају у нагли модел експанзије ($Ssd = 0.136$, $p = 0.03$). Fu's Fs i Tajima's D тестови неутралности показали су позитивне, иако не статистички значајне вриједности. Дистрибуција мултимодалне неусклађености и позитивне вриједности тестова неутралности могу указивати на смањење популације у прошлости. Понашли смо високу генетску варијабилност унутар анализиране популације вукове, како се очекивало за популацију вукова Динарско-Балканске скupine, у поређењу с другим европским популацијама вука. Откривање садашњег генетске рличитости и демографске историје важно је за одређивање структуре популације и одрживог управљања популацијом.

Број бодова: 1,5 (5x0,3)

Научни рад на скупу међународног значаја, шtampan u зборнику извода радова (члан 19, став 16):

1. Ranc, N., Álvares, F., Banea, O.C., Berce, T., Cagnacci, F., Červinka, J., Ćirović, D., Čosić, N., Giannatos, G., Hatlauf, J., Heltai, M., Ivanov, G., Lanszki, J., Lapini, L., Maiorano, L., Melovski, D., Migli, D., Mladenović, J., Pankov, I.A., Penezić, A., Petrova, A., Šálek, M., Selanec, I., Selimović, A., Stoyanov, A., Szabó L., Trbojević, I., Trbojević, T., Krofel, M. 2017. The golden jackal (*Canis aureus*) in Europe: predicting habitat suitability of a rapidly establishing carnivore. 33rd International Union of Game Biologist Congress. Montpellier, France. (pp. 320-322).

Кратак приказ рада: Златни шакали, *Canis aureus*, се у Европи шире брзо и популације им се повећавају. Историјско ограничени на обална подручја Медитерана и Црног мора, шакали се сада размножавају у већини земаља југоисточне Европе и неких средњоевропских земаља. Хипотеза према којој експанзија врста може бити посљедица ослобађања мезопредатора посредована сивим вуковима (*Canis lupus*), добија све већу подршку. Будући да су шакали врло мобилни и опортунистичке животиње, дисперзисти могу привремено заузимати готово све врсте станишта, далеко од извора популације. Како би се спријечило прецјењивање еколошке нише, усредоточили смо се на узорковање установљених територијалних шакалских група помоћу строгог биокустичког стимулацијског протокола. Обиљежавали смо еколошку нишу шакала кориштењем трајног снијежног покривача и десет експерименталних варијабли издвојених из Corine Land Cover, као и присутности вука, третиране као коваријанта трофичке зависности. Моделирали смо вјероватност настанка шакала прилагођавањем општег линеарног модела (GLM) и генерализираног модела адитива (GAM) у наш скуп података за акустичку стимулацију. Процијенили смо предiktivni rezultat модела помоћу поновљеног дијељења парцела. Коначни модел постигнут је кроз поступак моделног ансамбла и пројектован је на континенту на резолуцији од 4km, кохерентан с величином територије шакала и грешком повезаном с упитима завијања. Извршили смо акустичке стимулације на укупно 7.832 места у дванаест земаља широм европског расpona врста. Међу њима смо забиљежили присутност успостављених шакалних група на 1.734 локалитета. За обје врсте модела, трајање снијежног покривача чинило је највиши варијабилни допринос (средња вриједност = 37,2%), праћено присутношћу вука (средња вриједност = 20,8%). Удио шумских и пољoprivrednih површина, као и удаљенost

од насеља и хидролошких значајки такођер су одабрани у најбољим моделима. Највећа вјероватност настанка станишта шакала била је у подручјима с кратким трајањем снијега, хетерогеним копненим покривачем и изван језгре вукова. Просјечна вјероватност присутности шакална била је у распону од 0,21 у подручјима трајне присутности вука до 0,73 у подручјима одсутности вука. Иако је трајање снијега била најутицајнија варијабла за предвиђање дистрибуције шакала, предиктивна способност модела била је значајно побољшана укључивањем коваријантне присутности вука. Обе врсте модела изводиле су се врло добро (AUCGLM = 0,87 и AUCGAM = 0,89). Осим јасног изbjегавања сњежних површина, наши резултати упућују на то да врста фаворизује мозаичне пређеле и изbjегава подручја с трајном присутношћу сивог вука, који су кохерентни с новијим налазима. Надаље, наши резултати моделирања упућују на то да велики дијелови западне и јужне Европе, посебно у Француској, те у Иберијском и Апенинском полуострву, могу бити прикладни за златне шакале. Иако наш оквир за моделирање није експлицитно узео у обзир хетерогену доступност антропогеног извора хране - фактора који утиче на распоједлу и густоћу златних шакала - можемо очекивати ширење ове врсте у будућности. Свеукупно, ови резултати пружају менаџерима релевантне информације како би се припремили за будућу колонизацију шакала у подручјима где је ширење највјероватније.

Број бодова: 0,9 (3x0,3)

2. Smeraldo, S., Febbraro, Di. M., Ćirović, D., Bosso, L., Trbojević, I., Russo, D. (2016). Predicting population expansion after reintroduction: the case of European beavers (*Castor fiber*) in Serbia and Bosnia-Herzegovina. X Congresso Italiano di Teriologia. HYSTRIX, the Italian Journal of Mammalogy, 27 (Supplement) (pp. 48-49).

Кратак приказ рада: Модели дистрибуције врста могу обезбиједити важне информације у фази праћења операција реинтродукције помажући у предвиђању главних подручја која би највјероватније била колонизована од стране реинтродуковане врсте. У овој студији, у Србији и Босни и Херцеговини, ми смо се фокусирали на кључну врсту уједињену са мочварним и приобалним стаништима, Европског добра (*Castor fiber*). Даброви су реинтродуктовани у многим регионима Европе, послије истребљивања узрокованим претјераним ловом почетком 20-ог вијека. У Србији и Босни и Херцеговини врста је реинтродуктувана у периоду од 2004 до 2006 године. На темељу појављивања даброва на подручју истраживања, од реинтродукције до данас, развили смо моделе дистрибуције врсте (SDM). Користили смо биомод2 пакет који нуди могућност вођења различитих техника моделирања и комбиновали их у коначном моделу који описује односе између одређене врсте и околине. Модели су постигли изврсне нивое изведенih предвиђања према пријемној операцијској карактеристичној анализи (ROC) и истинитој статистичкој вјештини (TSS). Анализа једноструког варијабилног значаја показала је да су главни фактори који утјечу на изведбу модела били: удаљеност од ријека (важност = 50%), висина (35%), удаљеност од осталих водних тијела (30%) и присутност пољопривредних земљишта (25%). Удаљеност од копнених мочварних подручја и од широколисних шума даје укупан допринос од 28%. На темељу предвиђања модела, постотак одговарајућег станишта за добра је око 8,5% (19000 км²) од цијеле регије од којих 54% (10150 км²) пада изван своје садашње рас прострањености, посебно на југу Босне и југоистоку Србије. Од анализе узорка дисперзије даброва од 2004 до 2014 показује да је брзина колонизације била 154.77 ± 58.45 км/годишиње (средња вриједност \pm СД). На темељу нашег модела, само је 1,77% босанских и 6,32% србијанских погодних станишта за даброве који се налазе унутар националне мреже заштићених подручја. Открили смо нова потенцијална подручја у којима ће се даброви вјеројатно настанити у близкој будућности, савјетујући гђе би требала бити усмјерена истраживања. Штавише, идентификовали смо и подручја ниске прикладности на која се може циљати с одговарајућим станишним и пејзажним управљањем како би се побољшали њихови услови, као и важна подручја која су изван мрежа у којој би требала бити заштита.

Број бодова: 0,9 (3x0,3)

3. Trbojević, I., Jović, M. (2016). Distribution of brown bear (*Ursus arctos L.*, 1758) on mountains Manjača, Čemernica and Uzlomac, north of Bosnia and Herzegovina. „Nature knows no boundaries” Rufford Small Grants Foundation Conference in Bosnia and Herzegovina. (pp. 65).

Кратак приказ рада: За територију Босне и Херцеговине мрки медвјед је аутохтона и широко распрострањена врста. На жалост, због недостатка систематичних еколошких истраживања, знање о његовој екологији, дистрибуцији и популационој густини је лоше. Медвједи су омниворна врста. Иако има јаке очњаке и кратак дигестивни тракт који је типичан за карниvore, 95% исхране мрког медвједа чине биљке. Због недостатка станишта, а тиме и хране, медвједи се све више приближавају урбаним подручјима чинећи при томе штете у људским насељима. Због квалитета крзна и меса, често су жртве криволова. Како Босна и Херцеговина нема „План управљања мрким медвједом”, то ће бити приоритет овог истраживања. Планирано је да студија траје 5 година. Дугорочни мониторинг и процјена стања врсте ће генерисати тачне податке о бројности, динамици индивидуа и стању врсте (детерминација тренутних локалитета, исхрана јединки, бројност, смртност). Ово су основни параметри потребни за квалитетно управљање врстом. У првој години истраживање ће се вршити на сјеверу Босне и Херцеговине. Студија почиње на планинама Мањача, Узломац и Чемерница, у јуну 2015 године. На установљеним трансектима су постављене фото замке, скупљани су узорци фецеса и документовани трагови медвједа. Узорци фецеса су прикупљени и депоновани у замрзваћ на температуру од -20 °C до коначне анализе исхране медвједа. Пронађени трагови на терену су измјерени, фотографисани и позиционирани ГПС-ом. Фотографије које су документоване фото замкама су кориштене за детерминацију индивидуа и омогућиле су схватање тренда кориштења станишта (посебно у односима на утицај човјека, који је константан на неким подручјима).

Број бодова: 3

4. Šnjegota, D., Dan, M., Veličković, N., Stefanović, M., Trbojević, I., Ćirović D., 2015. Genetic variability and population structure of grey wolf (*Canis lupus*) from Bosnia & Herzegovina. 4th International Hunting and Game Management Symposium, Velenje, Slovenia. (pp. 91).

Кратак приказ рада: Досадашња анализа секвенци контролног региона мтДНА за популацију сивог вука (*Canis lupus*) из Босне и Херцеговине показује његову високу генетску варијабилности и одсуство популационе структуре. Стога су, додатне анализе структуре популације извршене употребом виших полиморфних генетичких маркера. Високи полиморфни генетички маркери, микросателити, су примјењени у истраживање популационе структуре, нивоу генетичке варијабилности, могућег генетичког дрифта, укрштања у близком сродству и сигналу уског грла. Осамнаест микросателита амплификованы су у укупном узорку од 20 сивих вукова, са различитих локалитета широм Босне и Херцеговине. Мултилокус генотипова су анализирани коришћењем одговарајућег софтвера. Посматране вриједности основних генетичких параметара указује на висок ниво генетичке варијабилности, сличан осталим субпопулацијама којим припадају Динарско-балканска популација сивог вука. Анализа структуре је показала диференцијацију у две субпопулације. Ови резултати су важни за будуће управљачке планове и детерминацију за конзервационе групе. Сигнал уског грла није примјећен.

Број бодова: 0,9 (3x0,3)

5. Ranc, N., Banea, O.C., Berce, T., Cagnacci, F., Ćirović, D., Csányi, S., Giannatos, G., Heltai, M., Lanszki, J., Lapini, L., Maiorano, L., Malešević, D., Migli, D., Mladenović, J., Pankov, I.A., Penezić, A., Šálek, M., Selanec, I., Stoyanov, S., Szabó L., Trbojević, I. Krfel, M. (2015). Where to go next? Predicting habitat suitability of an expanding native carnivore – the golden jackal (*Canis aureus*) in Europe. ICCB: 27th International Congress for Conservation Biology and 4th European Congress for Conservation Biology, Montpellier, France. (pp.129).

Кратак приказ рада: Колонизација златног шакала *Canis aureus* у Европи се одвија веома брзо. Историјски ограничена на Медитеранску и црноморско приобаље, врста се сад размножава у већини земаља југоисточне Европе. Поред тога, лутајуће јединке су детектоване у сјеверној (нпр. Естонији) и централној Европи (нпр. Швајцарској и Њемачкој) Присуство нове карниворе може имати утицај на постојеће животињске заједнице и научна заједница већ обраћа пажњу на то. С тога је потребно предвидјети колонизацију врсте у централној и западној Европи. Користили смо приступ дистрибуцијског модела врсте (СДМ) како бисмо описали прикладност станишта на континенту. СДМ-ови су калибрirани унутар језгре распона врсте, користећи податке о снимљеним територијалним групама шакала (више од 1000 локација, углавном кориштењем методе завијања) као присутност. Насупрот томе, одсутности су извучене на основу ловачких статистика и побољшане са експертним моделима дистрибуције и опортунистичким записима шакала. Користили смо еколошке варијабле важне за екологију врсте: надмоску висину, снијежни покривачи присуство сивог вuka *Canis lupus*. Контролисали смо пристрасност одабира манипулацијом тежине присутности и просторног избора одсутности. Калибрirали смо 10 различитих алгоритама; све интерне и екстерне потврде. Завршна пројекција модела постигнута је кроз цјеловиту процедуру. Истражили смо робусност нашег предвиђања експлоатације кориштењем вишеваријантне анализе сличности еколошке површине. Наша студија сугерише да су посебно неприкладна планинска подручја карактеристична са нефрагментисаним шумским покривачем, великим снијегом и присуством вuka. Поред тога, велике површине западне и централне Европе могу бити погодне за врсту, па се у будућности може очекивати даљње ширење ове врсте. Резултати нашег модела пружају шансу менаџерима да се припреме за будућу колонизацију шакала на подручјима за која је експанзија највјероватнија.

Број бодова: 0,9 (3x0,3)

6. Trbojević, I., Malešević, D. (2014). Distribution and status of Golden Jackal (*Canis aureus*) in Bosnia and Herzegovina. First International Jackal Symposium, Veliko Gradišće, Serbia. (pp. 52-57).

Кратак приказ рада: Златни шакали (*Canis aureus*) су само спорадично били присутни у Босни и Херцеговини. Неколико постојећих литературних података спомиње њихову присутност само на два локалитета: у близини Столца и на Млиништу (у близини Гламоча). Нажалост, до сада није било систематског истраживања ове врсте у Босни и Херцеговини. Подаци о присутности златних шакала у Босни и Херцеговини прикупљени су од маја 2000 до 2014 године. Кориштењем расположивих ловачких статистика и директног интервјуисања ловаца, прикупљено је 122 података: 109 у Републици Српској (92 одстрела, 17 виђења) и 13 у Федерацији Босне и Херцеговине (12 одстрела, 1 виђење). Већина записа прикупљена је у сјеверном дијелу Босне и Херцеговине уз ријеку Саву, што указује да главни смјер ширења шакала слиједи ову ријеку и њезине притоке (Уну, Сану, Врбас и Босну). Шакали су били само спорадично присутни на источним и јужним подручјима. Закон о лову и Уредба о ловостају дођељују заштићени статус само женкама и женкама са младима. Све друге единке могу се ловити током цијеле године. Службени број одстрељених јединки, у истраживаном периоду, варирао је од 1 шакала у 2000. до 26 шакала у 2014. години. Будући

да је службена статистика непозната, наше процјене су да је одстрел далеко већи од пријављених (50-100 појединача годишње, у раздобљу од 2010. до 2013. године). Садашња популација у Босни и Херцеговини процјењује се на 200-300 јединки. Бројност и густота популације шакала у Босни и Херцеговини нису систематско праћени, па је стога потребно успоставити национални систем праћења који би укључивао и поуздану базу уловљених једики. Будући да су ловци већ широко прихватили шакале као штетну врсту, потребно је започети и неке опширније еколошке студије како би се реално процјенило њихов утицај на друге врсте дивљачи.

Број бодова: 3

7. Đan, M., Popović, D., Šnjegota, D., Veličković, N., Obreht, D., Maletić, V., Trbojević, I., Ćirović, D. (2014). Demographic history of the Dinaric-Balkan grey wolves revealed by mtDNA control region sequences. V Congress of the Serbian Genetic Society. Kladovo, Serbia. (pp. 184).

Кратак приказ рада: Главни циљ овог истраживања био је истражити демографску историју и пронаћи генетске сигнале ширења популације или усних грла у популацији Динарско Балканских сивих вукова. Џеломични фрагмент mtDNA контролне регије амплифициран је и секвенциониран. Проведене су анализе неподударне дистрибуције (мисматих) заједно с тестиовима неутралности Fu'sF и Tajima D тестом. Осим тога, демографска историја закључчена је помоћу методе Бауесове визуелне линије (BSP). На темељу наших анализа mtDNA секвенце, Динарско Балканска популација вукова вертикално је диференцирана у "западне" и "источне" субпопулације. Понашли смо генетске разлике између субпопулација које могу одражавати различите демографске историје. Није откријен генетски сигнал прошлог или недавног ширења популације. Резултати тестова неутралности били су значајно позитивни, што упућује на недавно уско грло, што је израженије у "западној" субпопулацији. Бауесова метода визуелне линије показала је различите демографске обрасце у субпопулацијама. Можемо закључити да су обе субпопулације прошле кроз уску грло, али је њихово вријеме можда различито и/или је пад популације био већи у "западној" субпопулацији.

Број бодова: 0,9 (3x0,3)

8. Kunovac, S., Trbojević, I. (2012). Beaver Distribution in Bosnia and Herzegovina, Seven Years After Reintroduction. 6th International Beaver Symposium, Ivanić-Grad, Croatia. Univerzitet u Zagrebu, Šumarski fakultet. (pp. 81).

Кратак приказ рада: Босна и Херцеговина је 26-а земља која је спровела реинтродукцију Европског добра (*Castor fiber* L.), од 1920 године кад је реинтродукција ове врсте заузела важно мјесто у већини Европских земаља. Реинтродукција даброва у Босни и Херцеговини је почела 2004 године. Као први локалитет за реинтродукцију изабрана је ријека Семешница (притока ријеке Врбас). Реинтродукција је реализована у прољеће 2005 године, кад је пуштено укупно 20 јединки добра. Слиједеће године је у априлу 2006, послије успјешног почетка, настављено са реинтродукцијом на подручју слива ријеке Пливе. Овај пут је изабрана ријека Сокочница, притока ријеке Пливе, на подручју општине Шипово. Као и у првом случају, пуштено је 20 даброва. Прије пуштања, сви даброви су маркирани микрочиповима ради лакшег праћења (мониторинга) и регистраовања губитака. Данас, седам година након прве реинтродукције, са ових локалитета, даброви су се расширили на друге ријечне екосистеме у БиХ. Њихов долазак је забиљежен такође и из сусједних земаља, Хрватске и Србије, а које су прије реализовале реинтродукцију (у Хрватској 1996-1998 и у Србији 2004 године). У овом раду дискутоваће се о тренутној дистрибуцији даброва у Босни и Херцеговини, као и о њиховом популационом статусу и миграторним правцима.

Број бодова: 3

Научни рад на скупу националног значаја, штампан у цјелини (члан 19, став 17):

1. Трбојевић, И. (2012). Мониторинг врсте *Castor fiber* на подручју ријеке Сокочнице. СКУП, 4(1): 72-78.

Кратак приказ рада: О присуству европског дабра (*Castor fiber* L. 1758), на овим просторима (Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Словеније и Македоније) и ширег региона, свједоче многобройни подаци палеонтолошких и археолошких ископина, који указују на континуирано присуство дабра. И поред свих напора који су учињени на заштити и ревитализацији популација дабра у Европи, он је у већој или мањој мјери угрожена врста. Дабар је semiакватична животињска врста и највећи је глодар сјеверне хемисфере. На ријеци Сокочници, од 2006. до 2009. године, даброви су мијењали своју територију, већина породица је кренула узводно, према изворишту. Тренутни положај њихове активности је забиљежен на шест локалитета.

Број бодова: 2

Научни рад на скупу националног значаја, штампан у зборнику извода радова (члан 19, став 18):

1. Šnjegota, D., Veličković, N., Trbojević, I., Vidaković, O.D., Ćirović, D., Djan, M. (2015). Microsatellite and mtDNA variability in grey wolf (*Canis lupus*) population from Bosnia & Herzegovina. Зборник сажетака са III Симпозијума биолога и еколога Републике Српске (СБЕРС), Универзитет у Бањој Луци, Природно-математички факултет. (pp. 28).

Кратак приказ рада: Сиви вукови Босне и Херцеговине припадају Динарско-Балканском популацији сивих вукова, а који представљају границу између Источне и Западно Европске популације. Због своје важне позиције на Балкану и због чињенице да се мало зна о генетици популације сивог вука из Босне и Херцеговине, извршили смо генетску анализу садашње популације. Користили смо варијабилност секвенци контролног подручја mtDNA и 18 микросателитних локуса како бисмо одредили генетску варијабилност и структуру популације сивог вука из Босне и Херцеговине. Резултати су обрађени помоћу одговарајућег софтвера. Оба показатеља показала су висок степен генетске варијабилности како је очекивано за Динарско-Балканску популацију сивих вукова, у поређењу с другим популацијама европских вукова. Популациона структура посматрана је миксателитском примјеном, кориштењем софтвера STRUCTURE, а ти су резултати важни за дефинисање управљачких јединица за заштиту и стварање доброг плана управљања заштитом популације сивог вука из Босне и Херцеговине. Ни један од анализираних локуса није показао сигнале уског грла.

Број бодова: 0,3 (1x0,3)

2. Пашић, Ј., Трбојевић, И. (2010). Потенцијали и заштита пећине Мишарица. СКУП 4, зборник сажетака са I Симпозијум еколога Републике Српске. Универзитет у Бањој Луци, Природно-математички факултет. (pp. 46).

Кратак приказ рада: Пећина Мишарица је станиште досад највеће пронађене колоније слијепих мишева (*Chiroptera*) у Републици Српској и Босни и Херцеговини. Неке од тих врста су на високом степену угрожености на листи IUCN (The International Union for Conservation of Nature). Из тог разлога се јавила потреба за овакав вид детаљног и систематског истраживања фауне слијепих мишева у пећини Мишарица, да би се препознала права вриједност и „Мишарица“ ставила на листу Заштићених споменика природе.

Број бодова: 1

Реализован национални научни пројекат у својству руковођиоца на пројекту (члан 19, став 21):

1. The population of wolves (*Canis lupus* L., 1758) in Bosnia and Herzegovina (2017). Bernd Thies Foundation Basel, Switzerland.

Број бодова: 3

2. Distribution, status and protection of brown bear (*Ursus arctos* L., 1758) in Bosnia and Herzegovina. 2nd Rufford Fondation of Small Grants, Application ID: 20571-2 (2016).

Број бодова: 3

3. The population of wolves (*Canis lupus* L., 1758) in Bosnia and Herzegovina (2016). Bernd Thies Foundation Basel, Switzerland.

Број бодова: 3

4. Distribution, status and protection of brown bear (*Ursus arctos*) in Bosnia and Herzegovina. Rufford Fondation of Small Grants, Application ID: 17501-1 (2015).

Број бодова: 3

5. The population of wolves (*Canis lupus* L., 1758) in Bosnia and Herzegovina (2015). Bernd Thies Foundation Basel, Switzerland

Број бодова: 3

6. The population of wolves (*Canis lupus* L., 1758) in Bosnia and Herzegovina (2014). Bernd Thies Foundation Basel, Switzerland.

Број бодова: 3

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

70,5

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице,

едукација у иностранству) (члан 21, став 10):

1. Status and main management issues of Brown bear in Bosnia and Herzegovina. Workshop: Managing bears across the Alps, The Dinaric Mountains and beyond. For project: "Natura 2000: LIFE DINALP BEAR PROJECT", Life13 NAT/SI 000550. (2014-2019). Venice, 6-7 February 2017.

Број бодова: 3

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

3

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна књига издата од међународног издавача (члан 22, став 1):

1. Trbojević, I. (2017). Stanje populacije vuka u susjednim državama, Bosna i Hercegovina. U: Jeremić, J., Kusak, J., Huber, Đ., Štrbenac, A., Korša, A., (autori), Izvješće o stanju populacije vuka u Hrvatskoj u 2016. godini. Hrvatska agencija za okoliš i prirodu. Zagreb. (pp. 59 – 63).

Кратак приказ рада: Подаци изнесени у овом Извјештају говоре о стању популације вука у сусједним државама с којима директно дијелимо популацију (Словенија и Босна и Херцеговина). Сходно томе, и будући захвати који се обављају с једне стране границе сигурно имају утицај и на стање с њене друге стране. Површина Босне и Херцеговине подјељена је на 512 јединица УТМ грида (једна јединица=10x10 km) што износи 51.200 km² (површина копненог дијела БиХ износи 51.197 km²). Укупно претпостављена површина територија на којем би вук могао бити присутан у БиХ је 32.800 km² (328 јединице УТМ грида), док осталих 18.400 km² припада урбаном дијелу БиХ (184 јединице УТМ грида). Прикупљени подаци указују да је појављивање вукова забиљежено у 196 јединици УТМ грида (19.600 km²), а на 132 јединице УТМ грида (13.200 km²) није било знакова присутности. У односу на укупну површину територија на којем би вук могао бити присутан, на 59,75% потврђена је присутност док на преосталих 40,25% није било знакова присутности. У односу на цјелокупну површину Босне и Херцеговине, вукови настањују 38,28% територије (19.600 km²). Највећа густоћа вучје популације је на сјеверним дијеловима Динарског масива, тј. на централном и источно брдско-планинским предјелима Босне и Херцеговине (140 јединица УТМ грида=14.000 km², или 27,35% од укупне копнене територије БиХ). Насупрот низинским дијеловима, у високо-планинском појасу Динарида у Босни и Херцеговини, вук је присутан, али с малом густоћом популације. Дистрибуција се креће од сјеверозапада (планине Козара), преко централног до источног (Вишеграда и Фоче) и југоисточног (Требиње) дијела Босне и Херцеговине.

Број бодова: 3 (6x0,5)

Реализован национални стручни пројекат у својству руководиоца пројекта (члан 22, став 11):

1. „Уредба о строго заштићеним и заштићеним врстама Републике Српске“. 2017. Републички завод за заштиту културно-историјског и природног

наслеђа Републике Српске, Министарство просвјете и културе Републике Српске. Dok. br.: 07/1/110-704-1-17;

Број бодова: 3

2. Дивље животиње – туристичка понуда РС. Еколошко истраживачко друштво „ЕИД“, Бања Лука. Уговор о ауторском дјелу бр.:1/2016. године.

Број бодова: 3

3. Мониторинг угрожене врсте *Castor fiber* (дабар) на ријекама Сокочница, Плива и Јањ. (2013). Еколошко-истраживачко друштво „ЕИД“, Бања Лука. Рјешење бр.: 07/13

Број бодова: 3

4. Мониторинг угрожене врсте *Castor fiber* (дабар) на ријекама Сокочница, Плива и Јањ. (2012). Еколошко-истраживачко друштво „ЕИД“, Бања Лука. Рјешење бр.: 14/12

Број бодова: 3

5. Мониторинг угрожене врсте *Castor fiber* (дабар) на ријекама Сокочница, Плива и Јањ. (2011). Еколошко-истраживачко друштво „ЕИД“, Бања Лука. Рјешење бр.: 02/11

Број бодова: 3

6. Означавање јединки добра и праћење стања популације и станишта даброва на ријекама Сокочница и Плива. (2010). Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске, Министарство просвјете и културе Републике Српске. Уговор бр.: 07/1/122-849-1/10.

Број бодова: 3

7. Заштита станишта даброва на ријекама Сокочница и Плива. (2009). Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске, Министарство просвјете и културе Републике Српске. Уговор бр.: 07/1/122-875/09.

Број бодова: 3

8. Istraživanje slijepih miševa pećine Mišarica. (2009). Фонд за заштиту животне средине Републике Српске. Рјешење бр.: 01-148/09.

Број бодова: 3

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета

1. Анкетирање Ловачких удружења у Републици Српској о медвједу, вуку и рису. (2017). Центар за животну средину, Бања Лука. Уговор бр.: 03/17.

Број бодова: 2

2. Radionica: Upravljanje-gospodarenje mrkim medvjedom u Republici Srpskoj. (2017). Centar za životnu sredinu. Banja Luka. Dok.br.: 116/17

Број бодова: 2

3. Dekić, R., Trbojević, I., Albijanić, V. (2013). Vodič, Javni akvarijum. Univerzitet u Banja Luci, Prirodno-matematički fakultet. (pp. 1-53).

Број бодова: 2

4. „Biodiversity week“ - Биолошка истраживачка експедиција „Бијела Гора 2013“. Организација носилац: Јужњачко плаво небо, Требиње.

Број бодова: 2

5. Wolves and bears presence at the Dinara Mountain. Professional research for the project: Conservation of the Dinara Mountain. (2011). Centar mladih Livno. Уговор бр.: 21/2011-A.

Број бодова: 2

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

37

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

$70,5+3+37=110,5$

Други кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Бране Злокапа
Датум и мјесто рођења:	
Установе у којима је био запослен:	
Радна мјеста:	
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	
Звање:	
Мјесто и година завршетка:	
Просјечна оцјена из цијелог студија:	
Постдипломске студије:	
Назив институције:	
Звање:	
Мјесто и година завршетка:	
Наслов завршног рада:	
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	
Просјечна оцјена:	
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	
Назив докторске дисертације:	
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора <i>(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)</i>
Радови послије последњег избора/реизбора <i>(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)</i>
УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс за избор наставника за ужу научну област Ловство пријавила су се два кандидата, др Игор Трбојевић и Бране Злокапа. Бране Злокапа осим пријаве није предао никакву осталу документацију тако да је Комисија констатовала да нема основа да се разматра његова пријава.

Пријава кандидата др Игора Трбојевића је потпуна и узета је у разматрање.

Након што је констатовано да кандидат др Игор Трбојевић испуњава опште и посебне услове предвиђене Конкурсом, Комисија је извршила детаљну оцјену референци кандидата према Правилнику о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци. Опис активности кандидата које су од значаја за избор су наведене таксативно у табеларном дијелу извјештаја.

Кроз анализу свих активности утврђено је да је кандидат дао значајан научни допринос за ужу научну област Ловство кроз објављивање низа научних радова као и кроз учешће у већем броју научноистраживачких пројеката. Кандидат има објављена три научна рада у часописима индексираним на SCI листи и већи број научних радова објављених у осталим часописима и саопштеним на конференцијама. Такође кандидат има и веома истакнут стручни рад кроз реализацију низа стручних пројеката.

На основу свега наведеног Комисија је утврдила да кандидат испуњава све услове предвиђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Бањој Луци за избор у звање наставника и предлаже Научно-наставном вијећу Шумарског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да се др Игор Трбојевић **ИЗАБЕРЕ У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ЛОВСТВО.**

Уколико се на Конкурс пријавило више кандидата у Закључном мишљењу обавезно је навести ранг листу свих кандидата са назнаком броја освојених бодова, на основу које ће бити формулисан приједлог за избор

У Бањој Луци, 30.11.2017. године

Потпис чланова комисије

Др Дане Марчета, доцент, предсједник

Др Владимир Ступар, доцент, члан

Проф. др Владимира Малетић, редовни професор, члан

IV. ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

(Образложение члан(ов)а Комисије о разлозима издвајања закључног мишљења.)

У Бањој Луци, дд.мм.20гг.године

Потпис чланова комисије са издвојеним
закључним мишљењем

1. _____
2. _____